

Arrest

nr. 141 772 van 25 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn
                  minderjarige kinderen X en X
                  2. X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en
                  X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van X X, op 10 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 juli 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERBEKE, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juni 2009 werd door de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van H.A. een besluit tot terugwijzing genomen. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Bij arrest nr. 31 343 van 9 september 2009 verwierp de Raad het beroep dat H.A. instelde tegen het hem betekende ministerieel besluit tot terugwijzing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 2 juli 2014 ten aanzien van H.A. de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die H.A. dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer [A.H.], [...] onderdaan van Tunesië ,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Overwegende dat de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing genomen op 15.06.2009 en aan betrokkene betekend dd. 18.06.2009.

Overwegende dat, volgens het algemeen wettelijkheidsbeginsel van de hiërarchie der rechtsnormen, een individuele beslissing van een ondergeschikte administratieve overheid nooit een beschikking van een superieure administratieve overheid kan overtreffen, in dit geval een beslissing genomen door de Minister bevoegd voor de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het Rijk;

Het feit dat betrokkene onderworpen is aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar, verbiedt de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het bekomen van een verblijfstitel.

In dit geval werd het Ministerieel Besluit niet geschorst noch opgeheven, noch heeft betrokkene een aanvraag tot schorsing of opheffing van het Ministerieel Besluit ingediend conform artikel 46bis van de wet van 15.12.1980. Gelet op bovenstaande kon betrokkene geen aanvraag gezinshereniging of tot machtiging tot verblijf wegens uitzonderlijke omstandigheden (art. 9bis) indienen en kan hij zich op basis van deze aanvraag dus niet op een voorlopig verblijfsrecht beroepen.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, en Maatschappelijke Integratie of zijn gemachtigde, [W.V.H.], attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich tussen 1 februari 2007 en 12 augustus 2008 schuldig gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, feit waarvoor hij op 5 maart 2009 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar en op 25/11/2013 werd hij door de Correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden uit hoofde van mededader aan opzettelijke slagen en verwondingen

Betrokkene is gehuwd met [R.O.] [...] van Marokkaanse nationaliteit.

Zijn hebben samen 2 kinderen – [A.A.] van Tunesische nationaliteit en [M.A.A.] [...] van Tunesische nationaliteit. Bij het nemen van de terugwijzingsbeslissing werden deze elementen door de Minister in rekening gebracht.

Ze komen op bezoek in de gevangenis.

Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven. De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen deze inmenging.

De maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die haar regels met voeten blijft treden zelfs na door het gerecht te zijn gewaarschuwd en die, zoals uit zijn gewelddadige gedrag en zijn drugshandel blijkt, geen respect heeft voor andermans integriteit.

Overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt.

Gezien betrokkene na te zijn teruggewezen nieuwe feiten heeft gepleegd, is het gevaar dat hij vormt voor een nieuwe schending van de openbare orde nog steeds reëel, actueel en ernstig.

Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 11°: werd sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen; betrokkene maakt het voorwerp uit van een ministerieel besluit tot terugwijzing van 15.06.2009 en aan betrokkene betekend op 18.06.2009.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- gezien betrokkene zich tussen 1 februari 2007 en 12 augustus 2008 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, feit waarvoor hij op 5 maart 2009 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar en hij op 25/11/2013 door de Correctionele rechtbank van Brugge werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden uit hoofde van mededader aan opzettelijke slagen en verwondingen, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- gezien betrokkene geen rekening houdt met het verblijfsverbod is een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

- Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2. Inzake de beslissing tot vasthouding dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet. Verzoeker wordt daarenboven niet langer vastgehouden door verweerder.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

3.3. Verweerder werpt daarnaast op dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten reeds werd uitgevoerd en dat H.A. daarom geen belang heeft bij de nietigverklaring van deze beslissing.

Er dient in dit verband te worden geduïd dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat H.A. gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad dient vast te stellen dat H.A. op 22 juli 2014 werd gerepatriëerd naar zijn land van herkomst en dat de bestreden beslissing, die enkel aan hem en niet aan zijn minderjarige kinderen is gericht, volledige uitvoering heeft verkregen. Er blijkt dan ook niet dat verzoekers nog enig belang hebben bij de nietigverklaring van deze beslissing, te meer omdat H.A. hoe dan ook onderworpen is aan een ministerieel besluit tot terugwijzing en het beroep dat hij tegen dit ministerieel besluit instelde reeds door de Raad werd afgewezen. De raadvrouw van verzoekers weerlegt deze vaststellingen niet ter terechtzitting. Zij toont dan ook niet aan dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK